

Március 15.

Amig egyetlen magyar sziv még dobogni tud, — amig egyetlen csepp magyar vér megmozdulni képes lesz: — március tizenötödike mindig ünnep marad és mindig a szabadságnak ünnepe marad!

Az ezredéves magyarságnak boldog békeéveiben a napsugaras öröm verőfényében ünnepeltünk e napon, — a megvérezett, megszakgatott magyar életnek mai szomorúságában pedig magyar hittel, magyar imádsággal nézünk a fénylő multba, hogy magyar reménységgel tudjunk tekinteni a jövőndőbe!

A márciusi ifjak, Kossuth, Petőfi, Jókai fénylő, felröppenő üstökősei voltak a magyar szabadság örökkevalóságának, — a „Talpra magyar“ prófétai üzenete volt a szabadságban

élni akaró magyar géniusnak, — és a szétszórt csontok megelevenedéséből feltámadott első magyar nemzeti hadsereg, mely oroszánoknak bátorásával küzdött életére törő elleneinek megszámlálhatatlan sokaságával, már itt e földön a megdicsőülés és halhatatlanság magasságába emelkedett: és míg magyar föld és magyar sziv léssen, ennek az időnek a káprázata nem is homályosulhat meg soha!

Ma is végig viharzik a Felvidéken az ezt megtisztító Görgeynek fergeteges lelke, — ma is elsuhan a délvidék felett Klapkának, Damjanichnak velőt megreszkettető ítélete, — ma is kikél segesvári sirjából Petőfinek tűneményes, tüzet, lángot szóró nagy élete s mind-

ezeket átfogja Kossuth-
nak varázslatos egyéni-
sége, hogy megreszkessen
észak-kelet-dél és nap-
enyészet minden e szent
földet megraboló népe,
mi pedig a bizonyos hit
reménykedéseivel ünnepel-
jünk mondván:

A magyarok Istenére

Esküszünk

Esküszünk, hogy rabok tovább

Nem leszünk!

HARSÁNYI PÁL
esperes.